

■ پنج‌شنبه ۱۵ مرداد ۱۴۰۵ ■ شماره ۲۲۱۱۱۱ ■ ۲۲ صفر۱۴۴۴ ■ ۲۶ آگوست ۲۰۲۶

اذان ظهر:	۱۱:۳۷
غروب آفتاب:	۱۸:۳۲
اذان مغرب:	۱۸:۵۲
نیمه شب:	۲۲:۴۹
اذان صبح فردا:	۰۳:۰۷
طلوع آفتاب فردا:	۰۴:۴۳

تهران

اذان ظهر:	۱۲:۱۰
غروب آفتاب:	۱۹:۰۴
اذان مغرب:	۱۹:۲۴
نیمه شب:	۲۳:۱۲
اذان صبح فردا:	۰۳:۴۲
طلوع آفتاب فردا:	۰۵:۱۷

امام علی علیه السلام می فرماید:

فَتَرَوْهُوَ فِي أَيَّامِ الْفَنَاءِ لِأَيَّامِ الْبَقَاءِ؛

مردم! در روزهای فناپذیر، برای روزگار جاودان، توشه برگیرید.

[منبع:النهضة: ج ۱۵۷، ص ۴۶۲]

روزنامه خراسان رتبه ۵ نشریات کشوری

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری خراسان

مدیرمسئول و سرمدبیر: حامد رحیم پور

دفترمگزین:مشهد،بازارشهد صادقی(سازمان آب)

کدپستی: ۹۱۸۵۸۹۹۷۱

تلفن: ۰۵۱ ۳۲۷۰۰۰۰۰

نمابرین:۰۵۱ ۳۲۷۶۴۳۹۵

پخشراش:گهی: ۰۵۱ ۳۲۷۰۱۰

روابطعمومی: ۰۹۱۱۱ ۳۲۷۰۰۰۰۱

نمابرین:۰۵۱ ۳۲۷۵۷۷۷۲

نمابر:گهی:۰۵۱ ۳۲۷۱۲۰۲۵

تلفن امورمشترکین: ۰۳۷۰۰۹۷۷۷

دفتر تهران: خیابان توابیر،خیابان نظامی گنجوی

کوچه ناردارن،پلاک ۲۲

تلفن وفاکس دفتر تهران:۰۲۱ ۸۸۷۱۳۰۹

چاپ:مشهد: شهرچاپ،خراسان

چاپ:تهران: چاپخانه جام جم برتر برنا

www.khorasanonline.ir

e-mail:info@khorasannews.com

آیین‌نامه اخلاق حرفه‌ای

روزنامه خراسان را در سایت بخوانید

سامانه ثبت آگهی آنلاین خراسان:

www.khorasananline.ir

WWW.KHORASANONLINE.IR

دیدگاه

محمدعلی حسن‌نیا
info@khorasannews.com

جنگ در جبهه لبنان بعداز تفاهم‌نامه چه تغییری کرده‌است؟

تفاهم‌نامه ایران و آمریکا، اگرچه درگیری‌های گسترده در لبنان را متوقف کرد و حزب‌با... را از زیر فشار روانی ناشی از بمباران بی‌امان بیروت خارج ساخت اما به معنای پایان بحران در جبهه جنوب نبوده‌است. این تفاهم که مورد استقبال حزب‌با... نیز قرار گرفت، میدان را به‌سوی نبردهای موضعی و فرسایشی در مناطق مرزی تغییر داد. اکنون جنگ از پایتخت به جنوب منتقل شده و ماهیت آن نیز دگرگون شده‌است. بر اساس گزارش‌ها، این رژیم موفق به اشغال حدود ۶۰ روستادر جنوب لبنان شده‌ودر برخی نقاط تا عمق ۱۱ کیلومتری پیشروی کرده‌است. این منطقه که به‌عنوان منطقه حائل یا کمربند امنیتی یا خط‌زرد جدید شناخته می‌شود، محور اصلی درگیری‌هاست.

راهبرد صهیونیست‌ها؛ سوریه‌سازی جنوب:

تحلیلگران بر این باورند که راهبرد اسرائیل در جنوب لبنان، رافتر از ایجادیک منطقه حائل صرفاً نظامی است و شباهت زیادی به الگوهای اشغالگری در کرانه باختری و سوریه دارد. هدف نهایی، تضعیف حاکمیت دولت لبنان و تغییر دموگرافیک منطقه از طریق تخریب زیرساخت‌ها و روستاهای مرزی و جلوگیری از بازگشت ساکنان اصلی آن است. نخست‌وزیر اسرائیل به صراحت اعلام کرده که این مناطق حائل تغییر‌یار ادایم در راهبرد امنیتی آن رژیم محسوب می‌شودو اجازه نخواهد داد که «ارتش محور مقاومت» در نزدیکی مرزهایش مستقر شوند. در این میان، فشار سیاسی آمریکا با هدف خلع سلاح حزب‌با... به‌عنوان ابزاری برای تکمیل این پروژه اشغالگری عمل می‌کند. توافق‌رم‌ومعد واشنگتن چارچوبی که میان لبنان و اسرائیل با میانجی‌گری آمریکا امضا شده، اگرچه به‌عنوان گامی برای خروج تدریجی نیروهای اسرائیلی و استقرار ارتش لبنان در مناطق آرمایشی طراحی شده، اما عملاً به رژیم اجازه می‌دهد تا زمانی که حزب‌با... خلع سلاح نشده، در جنوب بماند.

تغییر تاکتیک حزب‌با...؛ جنگ انسان‌محور نیست: مهم‌ترین تحول در جبهه جنوب، تغییر راهبرد میدانی حزب‌با... است. این گروه اکنون به‌طور گسترده از روش‌های جنگی جدید استفاده می‌کند که محوریت آن با انسان نیست، بلکه مبتنی بر فناوری‌های نوین و هزینه‌پایین است. نکته کلیدی، استفاده گسترده و مؤثر حزب‌با... از پهپادهای هدایت‌شونده و فایبر نوری است. ویژگی منحصر به‌فر این نوع پهپادهای ارزان قیمت (حدود ۳۰۰ تا ۴۰۰ دلار) غرب قابل نفوذ بودن آن‌ها در برابر جنگ الکترونیک و سیستم‌های اخلاک‌گرا اسرائیل است. این تاکتیک به حزب‌با... اجازه داده تا به‌هزینه‌ای اندک، به تانک‌های مرکاوا، بولدوزهای زرهی و تجمعات نظامیان صهیونیست ضربه بزند و تلفات و خسارات مادی قابل توجهی بر اسرائیل وارد کند.

میدان پس از آتش‌بس؛ جنگ فرسایشی و بن‌بست تاکتیکی
با وجود توافق و آتش‌بس، وضعیت میدانی در جنوب نشان دهنده یک جنگ فرسایشی تمام‌عبار است. ارتش اسرائیل همچنان در مناطق اشغالی مستقر است و به عملیات تخریب تأسیسات و تونل‌های حزب‌با... (قلعه شقیف) ادامه می‌دهد. گزارش‌ها حاکی از آن است که حزب‌با... در جریان نبردها بر سر تپه‌های راهبردی «علی الطاهر» در منطقه نبطیه، با وجود هزینه‌های سنگین، توانسته‌است مانع از تصرف کامل آن توسط اسرائیل شود که نشانگر بازگشت به راهبرد جنگ مستقیم در نقاط کلیدی است.

جمع‌بندی
تفاهم ایران و آمریکا هر چند توانست از شدت درگیری‌ها بکاهد و حزب‌الله را از فشار هوایی سنگین نجات دهد، اما منجر به حل مناقشه در جنوب لبنان نشد. در شرایط کنونی، اسرائیل با اتکا به توافق ناقص و فشار سیاسی غرب، به دنبال تثبیت اشغال‌گری و تغییر جغرافیای منطقه با هدف سوریه‌سازی جنوب لبنان است. در مقابل، حزب‌الله با درک تبحر به تلخ جنگ‌های پیشین، به‌طور جدی از الگوی جنگ انسان‌محور فاصله گرفته و به‌با بهره‌گیری از پهپادهای ارزان قیمت و غیر قابل اختنال، راهبرد افزایش هزینه اشغال‌گری را در پیش گرفته‌است.

ایران پس از جلوگیری از مسیر آمریکایی در میدان نظامی، تثبیت الگوی تازه عبور از هر مرز را از مسیر دیپلماسی دنبال می‌کند

ترتیبات ایرانی روی میز مسقط

یوسفی توافق ایران و عمان هنوز نهایی نشده و برخی اختلاف‌ها همچنان روی میز است. با این حال، تهران از کنار اقدام آمریکا برای باز کردن مسیر جنوبی به‌سادگی عبور نکرد. ایران با بسته نگه داشتن تنگه، و اشنگتن را وادار کرد از مسیر مدنظر خود عقب‌نشینی کند؛ اقدامی که الگوی شصت‌ساله عبور از هر مرز را یک گام به سود ترتیبات مدنظر ایران تغییر داد.

تهران تنها متنی را تأیید خواهد کرد که اصول مدنظر ایران را در خود جای داده باشد. پس نه می‌توان توافق را نهایی دانست و نه دستاوردهای این مرحله را نادیده گرفت. نزاع اصلی فقط بر سر باز یا بسته بودن یک مسیر نیست، مسئله این است که قاعده عبور از هر مرز را چه کسی تعریف کند. آمریکا برخلاف تفاهم‌نامه، مسیر جنوبی را باز کرد، اقدامی که در صورت تداوم، یک استثنای عملیاتی را به قاعده‌ای سیاسی تبدیل و امکان عبور بیرون از چارچوب مورد قبول ایران را فراهم می‌کرد. حفظ این مسیر برای آمریکا صرفاً موضوعی فنی نبود؛ چون همین موضوع یکی از مهم‌ترین دلایل حملات تجاوز کارانه آمریکا به ایران بعد از ۹ اسفند محسوب می‌شد و حیثیت ترامپ نیز به آن گره خور د. بسته‌شدن مسیر، یعنی آمریکا نتوانست ترتیبات عبور را یک‌جانبه تعیین کند.

ایران فشار را در همان نقطه‌ای حفظ کرد که آمریکا می‌خواست با مسیر جایگزین، اثر آن را خنثی کند. تهران تنگه را بسته نگه داشت و اجازه نداد مسیر آمریکایی تثبیت شود. نتیجه نخست، بسته‌شدن همان مسیر بود؛ اما اهمیت اتفاقی فراتر از توقف یک کریدور است. ایران نشان داد حتی قرار گرفتن مسیر در آب‌های داخلی عمان نیز مانع پیگیری ترتیباتش نیست و تغییر محل عبور، راهی برای دورزدن تهران ایجاد نمی‌کند. دستاورد دوم، به نحوه تثبیت این ترتیبات

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

خطر مغالطات هسته‌ای

سید محمد مهدی هاشمی - با شروع جنگ ۱۲ روزه افراد مختلفی اقدام به اظهار نظر در باره تغییر دکترین هسته‌ای و لزوم ورود ایران به باشگاه دارندگان تسلیحات هسته‌ای کردند؛ موضوعی که پیش از این با توجه به فتوای حرمت ساخت و استعمال این سلاح از سوی رهبر شهید انقلاب به‌درت در فضای رسانه‌ای مورد بحث قرار می‌گرفت. با گذر زمان و وقوع نبر در مضان که با شهادت رهبر انقلاب همراه بود، این موضوع بار دیگر به‌صدر موضوعات مورد بررسی تحلیلیگران و رسانه‌ها بازگشته و به‌رغم این که افکار عمومی سوالات متعددی در این باره دارند اما اظهار نظر افراد غیر متخصص با نگاه‌های غیر علمی چه به عنوان حامی و چه به‌عنوان مخالف ساخت سلاح؛ خطر اتقای نگاه اشتباه به مردم در این زمینه را افزایش داده‌است. در این گزارش به‌مهم‌ترین مغالطات در این زمینه پرداخته‌ایم.

مغالطه ای به نام خروج بی‌برنامه از NPT
خروج از نظام منع اشاعه موضوعی بوده‌است که تاکنون افراد بسیاری از جمله برخی نمایندگان مجلس نیز با توجه به عدم محافظت آژانس و قوانین بین‌المللی از صنایع هسته‌ای ایران، آن را خواستار شده‌اند. موضوعی که اگر چه برآمده از یک حقیقت منطقی است اما نگاه اشتباه و ناقص به این مسئله، آن را تبدیل به یک مغالطه و راهکار غیر منطقی کرده‌است. همان‌طور که برای هر آدم عاقلی قابل درک است که در یک نقطه مشخص (حداقل در جغرافیای ایران) نمی‌تواند هم‌زمان هم شب باشد و هم خورشید در همان نقطه از آسمان بتابد و هم‌زمان روز باشد، خروج از معاهده NPT بدون برنامه‌ای برای ساخت سلاح هسته‌ای، احتمالاً یکی از احمقانه‌ترین راه‌ها برای کشور خواهد بود. علت هم ساده‌است؛ کشورها با قبول این معاهده از حقوق و مناسباتی برخوردار می‌شوند که ساخت سلاح می‌تواند

کشورهای دوست با مسیر ایران مخالف بودند. با این حال، تهران از اهرم کنترل تنگه عقب‌نشست و هزینه مخالفت‌ها را پذیرفت. بنابر این، جنگ اخیر صرفاً بر سر بازگشایی کشتیرانی یا رفع انسدادی موقت نیست؛ مرکز ثقل تصمیم‌گیری در باره هر مز، از ترتیبات پیشین به الگویی منتقل می‌شود که ایران در آن نقش تعیین‌کننده‌تری دارد.

تازمانی که اختلاف‌ها حل و توافق عمان نهایی نشود، نمی‌توان از تکمیل این معماری سخن گفت. معیار تهران، متنی است که قاعده کشور‌های ساحلی، بسته‌ماندن راه دورزدن ترتیبات و مسیر مورد تأیید ایران را تضمین

نمی‌کند.

ایجاد استثنا، بلکه مکمل ترتیبات کشور‌های ساحلی باشد.

اهرم ایران، بسته نگه داشتن تنگه بود. آمریکا

می‌خواست مسیر جنوبی را بیرون از اراده تهران حفظ کند؛ اما ایران بازگشایی هر مرز را به پذیرش مسیر مورد تأیید خود گره زد. این فشار، و اشنگتن را وادار کرد اصل مسیر ایران را در روند توافق با عمان بپذیرد. این پذیرش به معنای نهایی‌شدن توافق نیست، بلکه نشان می‌دهد بنیادی‌ترین گره به سود تهران باز شده و مذاکرات فعلی که با طرف عمانی در حال انجام است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

مقایسه با الگوی شصت سال گذشته، اهمیت تحول را روشن می‌کند. تا پیش از جنگ، مسیر عبور کاملاً در آب‌های سرزمینی عمان بود؛ اکنون کل مسیر رفت و بخشی از مسیر بازگشت در آب‌های ایران قرار گرفته‌است. این فقط

جابه‌جایی چند خط روی نقشه نیست؛ بخشی از اختیار عملی عبور را که شش دهه در سمت عمانی متمرکز بود، به جغرافیای تحت حاکمیت ایران وارد می‌کند و موقعیت تهران را ارتقا می‌دهد. این تغییر در حالی رقم خورد که نه فقط آمریکا، بلکه بخش عمده‌ای از جهان و حتی برخی

است، در همین خصوص است.

است، در همین خصوص است.